Til Brudens Søskende.

Tirsdag d. 2. December 1884.

164

Mel.: Sig Klara, hvorfor rødmer Du o. s. v

Fra Storbritanien styred' en Damper i Blæst,
mod Øst den meget freidig retted Stavnen,
den bragte os saa kjær og saa sjælden en Gæst,
— „Det flager i Byen og paa Havnen".

Fra England jeg sagde — dog direkte nix
Fru Simonsen kom hid med Familien,
thi først var hun sydpaa og gjorde vældig Kix
med Kongen — ham dernede i Castillien.

Nej, **Carrie** sig helliger til ganske andre Ting,
en Sportslyst, som vist ingen kan ane;
hvem kommer vel paa Isen frem saa rask som Frøken Bing?
— Notabene, naar hun kjøres i Kane.

Paa „Romulus", ved Siden af en lyseblaa Husar,
skal jævnlig hun i Ridehuset hoppe;
om Sommeren paa Tricykle hun kjører sogar,
hvo hende ser, maa tro, hun ej kan „stoppe".

Sig **Olga**, hvorfor rødmer Du ved det, som kommer nu,
kun Dyder findes der hos Dig at tage,
kort sagt, „den bedste Høne i Kurven" er Du,
— af dem, som bli'r i Aften tilbage.

Skjøndt Konge eller Kejser ej i Tømme holdt Du har,
Din stille Færd Dig dog vil Hjærter vinde;
George Sand har sagt en Gang, — hvad der jo Sandhed har
„Bedst er forvist den mindst omtalte Kvinde".

Af Sønner tvende her jeg præsentere Dem maa,
ung **Herman**, en Visdoms Protector,
med Kundskabs Vaaben rustet fra Top og til Taa;
han truer med at overstraale Rektor.

Herr **Otto** sin Violin behandler saa kæk,
han spiller WiniauskysSonate, —
„Vel ej saa godt som Hilmer eller Svendsen? — aah, gaa væk
— Han ender som en anden Sarasate.

Kom hid da alle sammen, end ét jeg hviske maa,
et Ord, som **Agnes** selv har bedt mig sige,
en Tak til Jer for alt, ifra I var bitte smaa,
en Tak for Barndomsminderne saa rige.

B—x

O. C. Olsen & Co. Kjøbenhavn.